

Krig af vore Fjenders Beretninger, men det vilde være ganske utaaeligt og aldeles ødelæggende for vor hele Folkesjælelse, hvis endog saa vi selv skulde være henvisste til saadanne fremmede Beretninger, og det endda paa den Maade, at ikke Enhver kunde læse dem, men kun de, der vare det fremmede Sprog mægtige. Man vil formodentlig indvende imod hele denne Betragtning, at Loven jo er ordlydende den samme som den, der udkom den 5te Juli 1850, og som maa antages at være bygget paa Erfaringer igjennem to Krigsaar, og i det sidste Krigsaar dog visse sig at være nogenlunde taalelig; men hvis man vil gjøre sig bekendt med Forhandlingerne om denne Lov og de Motiver, som ledsagede den foreløbige Lov af 8de Juli 1849, som den afløste, vil man finde, at der ikke paavises nogen bestemt Kjendsgjerning for Nødvendigheden af et saadant Forbud; der fremsættes blot almindelige Paastande og Formodninger, og der er kun nævnt et eneste bestemt Tilfælde som Grund til Loven, nemlig det, at Svendborg Avis den 3die Juli 1849 havde meddeelt, at den største Deel af Nyses Brigade den 1ste Juli var landet i Bogense, hvad man antog kunde være en farlig Underretning for vore Fjender. Det maatte dog være et stort Spørgsmaal, om en saadan Underretning kunde komme saa betimelig til Fjendens Kundskab, at den kunde medføre nogen egentlig Fare for os, og selv om det skete, var det jo ikke sagt, at han vilde troe derpaa, thi Aviserne kunne lige saa godt indeholde Usandhed som Sandhed, ja man har jo endog i Krigshistorien Exempler paa, at de netop ere brugte til at narre Fjenden. Men i hvert Fald maatte han have langt hurtigere og paalideligere Midler til en fuldstændigere Kundskab. Nu er det desuden saa heldigt, at dette Tilfælde tilligemed den hele daværende Tid allerede tilhører Historien, vi have igjennem Trykernes egne Beretninger fuldstændig Kundskab om, hvad de vidste om vore Bevægelser, og det fremgaar deraf, at denne Efterretning i Svendborg Avis aldeles ikke var kommen til deres Kundskab, eller at de i alt Fald ikke havde lagt nogen som helst Vægt derpaa; de vare fuldstændig vidende om, at et Udfald fra

Fredericia foretog netop i de Dage, det skete, og det igjennem deres eget Diefshn, navnlig af de mange friske Tropper, der bleve overførte fra Thyen. Den Styrke, som stod ligeoverfor General Rye, fik heller ikke sin Kundskab om hans Indstibning igjennem Svendborg Avis, men igjennem en Overløber. Som det er gaaet med dette Tilfælde, er det ogsaa gaaet med alle de andre løse Formodninger, der dengang bleve fremsatte. Vi have mange tydelige Beretninger om Felttogene i 1848—49, da denne Lov ikke var givet; men idetmindste i alle dem, jeg kjender, har jeg ikke fundet Spor af, at nogen som helst Efterretning igjennem vore Aviser er kommen vore Fjender til Gode i deres Krigsførelse. De have jo ganske anderledes vigtige Midler til Kundskab om vor Stilling, i deres eget Diefshn, Patrouiller, Spioner, Overløbere o. s. v., og det synes umuligt, at det her nævnte Middel virkelig kan være saa farligt, som man har meent. Dertil kommer jo, at der er et langt farligere Middel, som man ikke søger at ramme, nemlig Brevvevlingen. Ethvert Brev, der f. Ex. sendes fra Krigsstuepladsen hertil i Kjøbenhavn eller herfra til Thykland, kan jo indeholde langt omhyggeligere og paalideligere Meddelelser end de, der gives igjennem Bladene, og det eneste Middel til at raade Bod derpaa, at aabne alle Breve og læse dem, har man dog fundet, var en Kur, der var værre end Sygdommen. Det samme haaber jeg ogsaa, at man idetmindste engang vil komme til at see er Tilfældet med Hensyn til trykte Efterretninger. Det er i alt Fald klart, at man i andre Lande seer det; vi kunne jo hver Dag i tydelige Blade læse Efterretninger ikke alene om, hvad der forefalder ved Fjendens Hær, men ogsaa om de Foretagender, han har ifinde at udføre. Vi have jo f. Ex. for flere Dage siden kunnet læse i de tydelige Blade, at det nu var besluttet, at en videre Fremrykning i Thykland skulde finde Sted, og at Fredericia skulde beleires; men paa den anden Side er det ogsaa vist, at der staaer baade Løst og Fast imellem hinanden, og at vi som Følge deraf ingen Gavn kunne have af disse Efterretninger. Med Hensyn til andre Lande skal jeg blot nævne, at man, samtidig med at man forberedte Krigen paa Krim og i Nord-Italien, fik fuldstændige